

← ১১-৫ ৮৩-ফান

მანსუროვს ეკუთვნის 600-ზე
მეტი სამცნოერო ნაშრომი, მათ
შორის – 10-ზე მეტი მონოგრაფია
და სახელმძღვანელო. საყოველ-
თაო აღიარება მოიპოვეს მონოგ-
რაფიებმა: „ლვიძლის ბიოფსია“, ს. ს.
კუტჩაკის თანავატორობით, „ლვიძ-
ლის ჰენჭციური ბიოფსია“, „ლვიძ-
ლის ჰისტოლოგიური გამოკლევის
აზრასი“, „ლვიძლის დაავადებათა
ისტორიუმზენტული დიაგნოსტიკა“,
„ჰელიოტროპული ჰეპათო-ანგიოპა-
ტია“, „მიროჩინიკ-მანსუროვის და-
ავადება“, „ლვიძლის ფიბროზები“,
„კლინიკური ნარკოვებები ჰეპატოლო-
გიასა და გასტროენტეროლოგიაში“,
„ქოლელითიაზით გამოვლენილი მე-
ტაბილური სინდრომი“.

მან, თავის მონაფეებთან ერთად, დაამუშავა ჰეპატიო-სტეატიოზის, ალკოჰოლური ჰეპატიტების და ცირროზების საკითხები. მისივე ხელმძღვანელობით დაცულია 20 სადოქტორო და 100-ზე მეტი საკანდიდატო დისერტაცია.

მანსუროვი არჩეული იყო ტა-
ჯიკეთის მეცნიერბათა და სა-
მედიცინო აკადემიების ნამდვილ

ნევრად (აკადემიკოსად), უნგრეთის და ბულგარეთის გასტრონომეროლოგთა ასოციაციების საპატიო ნევრად, პოლონეთის ინტერნისტთა ასოციაციის წევრ-კორესპონდენტად, თუმცა, კორტიკო-ვისცერული პათოლოგიის რევანშისტ-მომხრეთა „მსახვრალი ხელის“ გამო არ იყო არჩეული საბჭოთა კავშირის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიაში, რასაც იგი ზედმიწევნით იმსახურებდა. ჰ.მანსუროვი დაჯილდოებული იყო ლენინის, ოქტომბრის რევოლუციის და „ისმოილი სიმონის“ III ხარისხის ორდენებით, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ჯანდაცვის სამინისტროს მედლით. 1999 წელს, ტაშკენტში, შუა აზიის ქვეყნების ინტერნისტების კონკრიტული ჰილობრივი მედლი

ქორეგიული არის და მან უკავშირობის და-
ტო-ანგიოპათიას მიღებული არის და-
უწოდეს მიროჩინვა-მანსუროვის და-
ავადების სახელი. ჰ. მანსუროვმა,
პირველად დაბჭოთა კავშირში, და-
აარსა გასტრონენტეროლოგიის ინს-
ტიტუტი. ასევე, პირველად საბჭო-
თა კავშირში, მისი რედაქტორობით
გამოვიდა სპეციალიზიზებული ჟურ-
ნალი – „გასტრონენტეროლოგია“.
იგი მრავალი ათეული წელი იყო

საკავშირო თერაპევტთა და გასტრონომიტეროლოგთა სამეცნიერო საზოგადოებების გამგეობის წევრი, ტაჯიკეთის თერაპევტთა და გასტრონომიტეროლოგთა სამეცნიერო საზოგადოების გამგეობის უცვლელი თავმჯდომარე, „დიდი სამედიცინო ენციკლოპედიის“ გასტრონომიტეროლოგიური სექციის რედაქტორი. ის აქტიურად მონაწილეობდა მსოფლიოს მასშტაბით მოწყობილ კონფერენციებზე, სიმპოზიუმებზე, ყრილობებსა თუ კონგრესებზე. მისი მოხსენებები იყო აკადემიური, უაღრესად მეცნიერული და, ამავდროულად, პრაქტიკული დირექტულების მქონე, რასაც ხელს უწყობდა მისი დიდი კლინიკური გამოცდილება, რუსული და ინგლისური ენების ძრწყინვალე ცოდნა, ორატიორული ტალანტი და იუმორის მოტივიზმული ერთნობა.

მათი პაექრობა ნადიმზე – ეს იყო
დაუვინარი საღამო...

ჰამიდ მანსუროვს ახლო ურ-
თიერთობა ჰქონდა გამოჩენილ
ქართველ ექიმებთან კ. ვირსალა-
ძესთან, ნ. ყიფშიძესთან, გ. აღა-
მიასთან, ვ. ბოჭორიშვილთან, ე. ბო-
ცვაძესთან, ა. სამადაშვილთან
და სხვებთან. სტუმრობდა მათ
ოჯახებს, ძალიან აფასებდა ქარ-
თულ სტუმართმოყვარეობას, გუ-
ლუხვ სუფრას, მაღლიან ქართულ
ლენის. თვითონაც, დუშანბეში
ჩასულ ექიმებს, სამაგიროს მი-
აგებდა გულუხვი მასპინძლობით.
ყოფილა შემთხვევები, როცა მის
ინსტიტუტში მივლინებული ქარ-
თველი კოლეგები საკუთარ სახ-
ლში მიუწვევია და უანგაროდ გა-
მასპინძლებია.

– გამოქვეყნდა ტაჯიკეთის სსრ
უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის
ბრძანებულება, რომლის თანახ-
მად, „აკადემიკოს ალ-მასნიკოვს
მიენიჭა ტაჯიკეთის სსრ მეცნიე-
რების დამსახურებული მოღვაწის
საპატიო წოდება – ტაჯიკეთისთ-
ვის მაღალკალიფიციური კადრე-
ბის მომზადების აღსანიშნავად“....
როცა მოწაფემ სასტუმროში ინა-
ხულა მასნავლებელი, მის თვა-
ლებზე მაღლიერების ცრემლები
შეამჩნია... რამდენიმე თვის შემ-
დეგ აკადემიკოსი ალ. მასნიკოვი
66 წლის ასაკში უცრად გარდა-
იცვალა...
ამაგის დაფასება ხომ დიდი
ნიჭია და ყველაფერთან ერთად,

1965 წლის მაისში უნენევაში, მის მასწავლებელს, აკადემიკოსსა ალ. მიასნიკოვს, საზეიმო ვითარებაში გადაეცა „ლანენევის ოქროს დიდბუნებოვან მანსუროვს ესეც არ შეშლია...“

ჰამიდ მანსუროვის სახით, დი-დი მეგობარი და მასწავლებელი

სტეფონსკოპი – მსოფლიო კარ-
დიოლოგიაში განსაკუთრებული
დამსახურებისთვის”, რასაც მოს-
კოვის სამედიცინო საზოგადოება
ხაზგასმული დუმილით შეხვდა...
დავკარგეთ ქართველმა კოლე-
გებმა, მაგრამ მისი სახელი ჩვენ-
ში დავიწყებას არ მიეკემა, ამი-
ტომაც განვიზრახეთ ამ სტატიის
მიძღვნა მისი ხსოვნისადმი.

**ს. ათენორია, გ. აღაშია,
ი. სიმონიშვილი**

მათების საგარისხვო რეცენზიები

აუცილებელი არაა გავიხსენო
დღიდი ქართველები. ისიც საქმა-
რისია, რომ ჩვენ ვართ თანამედ-
როვეობის უდიდესი მწერლის,
საქართველოში მცხოვრები ჭა-
ბუა ამირჯიბის, თანამედროვენი.
ვიყავი რა ერთ-ერთი მივლინების
დროს თბილისში და გავტერდი მი-
სი ნათესავების ოჯახში,
გავიცანი ეს არაჩემულებ-
რივი ადამიანი – „დათა
თუთაშებია“ ავტორი.

მსგავსი არაფერი შემ-
ხვედრია თანამედროვე
მხატვრულ ლიტერატურა-
ში. ჩემთვის ძალიან სასია-
მოვნოა, რომ **თ. ი. შველიძი-**
სა და მისი თანავაჭორების
ნაშრომის გამო შემიძლია
ქედი მოვიხარო საქართვე-
ლოს შესანიშნავი ხალხის
ნინაშე, რომლის კულტუ-
რასაც დიდი ხნის მქიდრო
კავშირი აქვს ჩვენი ხალხის
კულტურასთან.

რეცეპტინირებული წიგ-
ნის – „ჰემატოლოგის ატ-
ლასის“ – ორიგინალობა
უდავოა. მისი გამოცემა
არაჩვეულებრივი მოვლე-
ნაა. ჰემატოლოგებისთვის
კარგად არის ცნობილი
ბუნებრივ პირობებში გაზრდილი
სისხლის, ძვლის ტვინის, ლიმფუ-
რი კვანძების და ელენთის მომწი-
ფებული უჯრედების სურათები
და ფოტოები, მაგრამ ქსოვილურ
კულტურაზე გაზრდილი უჯრე-

დები სულ სხვა საქმეა.
აუცილებელია აღინიშნოს,
რომ სისხლმბადი უკარედების
კულტივირება როგორც ჯანმრ-
თელი ორგანიზმის, ისე სისხლის
პათოლოგიის დროს, მარტივი
საქმე არ გახდავთ. „ჰემატოლო-
გიის ატლასის“ ავტორებმა სა-
მართლიანად მიუძღვნეს ცალკე
თავი კულტივირების ტექნიკურ

საკითხს, რაც, თავისი მხრივ, და-
მოუკიდებელი ინტერესის სფე-
როს წარმოადგენს.

ოდესალაც რეცეპტის ავტორს
უნდა მუშაობა ძვლის ტვინის
ფიბრობლასტების ქსოვილურ
კულტურებზე პეტრის ფინჯან-
ში (ან გარდაცვლილ ალექსანდრე

ჩვენი გაზიეთის მიმდინარე
ის ივნისის თვის ნომერში
თხველს მივაწოდეთ ინფორ-
მაცია საქართველოში პირვე-
დ გამოცემული ორიგინალ-
ი წიგნის – „ჰემატოლოგიის
ლასის“ – თაობაზე, რომლის
მორები არიან: პროფესორი
ნათინ შველიძე, თამარ და
კოლოზ სარალიძები, ლია მო-
ქადავი რეცენზია მიუძღვნა რ-
ერებათა აკადემიის აკადემიკ
რექტორმა, მოსკოვის ექიმთ
თერაპიის და ჰემატოლოგი-
მელმაც ეს რეცენზია გამო-
ზიოლოგია“. იმდენად საგუდ-
მ მისი გამოქვეყნება, ოდნა-
ველია ისიც, რომ რეცენზიის
ობა აკავშირებს საქართველ

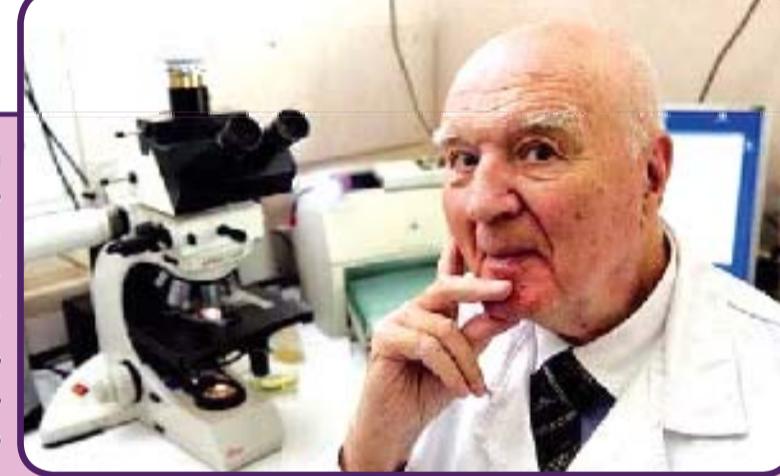
იაკობის ძე ფრიდენშტეინთან ერთად). განცვიფრებით აღმოვაჩინე არსებითი განსხვავება ძვლის ტვინის ნაცხის უჯრედებსა და კულტივირებულ უჯრედებს შორის. აღმოჩნდა, რომ ფიბრობლასტები ნაცხში უბრალოდ არ განირჩევიან. გასაკვირია, მაგრამ ერთინოფილები და ბაზოფილები ძალიან გვანან ქსოვილურ კულტურაში. ფიბრობლასტებს სტანდარტულ მიელოგრამაში არც კი აღნიშვნავენ, თუმცა მათი ნარმომადგენლობა იგივე პრეპარატის ჰისტოლოგიური ანალოგის მიხედვით ბაზოფილებზე, პოსიერ

უჯრედებსა და ეოზინოფილებზე
ნაკლები არ არის.

როგორც ცნობილია, ბოლო
ათწლეულების მანძილზე, პრინ-

და სხვათა მიერ)

ამ პროგრამების შემსავებაში
კულტივირების მეთოდოლოგიუ-
რი მიდგომები თამაშობენ გარკვე-
ორგანოს აზიანებენ, შეიძლება
მკეთრად განსხვავებული იყოს
სხვადასხვა ციტოსტატიური
პროგრამის გამოყენების დროს.

ბუნებრივ პირობებში გაზრდილი სისხლის, ძვლის ტვინის, ლიმფუ-რი კვანძების და ელენთის მომწიფებული უჯრედების სურათები და ფოტოები, მაგრამ ქსოვილურ კულტურაზე გაზრდილი უჯრედები სულ სხვა საქმეა.

აუცილებელია აღინიშნოს, რომ სისხლმბადი უჯრედების კულტივირება როგორც ჯანმრთელი ორგანიზმის, ისე სისხლის პათოლოგიის დროს, მარტივი საქმე არ გახსავთ. „ჰემატოლოგის ატლასი“ ავტორებმა სამართლიანად მიუძღვნეს ცალკე თავი კულტივირების ტექნიკურ

იაკობის ძე ფრიდენშტეინთან ერთად. განცვიფრებით აღმოვაჩინე არსებითი განსხვავება ძვლის ტვინის ნაცხის უჯრედებსა და კულტივირებულ უჯრედებს შორის. აღმოჩნდა, რომ ფაბრობლასტები ნაცხში უბრალიდ არ განირჩევან. გასაკვირია, მაგრამ ერთინოფილები და ბაზოფილები ძალიან გვანან ქსოვილურ კულტურაში. ფიბრობლასტებს სტანდარტულ მიელოგრამაში არც კი აღნიშნავენ, თუმცა მათი წარმომადგენლობა იგივე პრეპარატის ჰისტოლოგიური ანალოგის მიხედვით ბაზოფილებზე, პოხიერ

ციპული ცვლილებები განხორციელდა ონკოპერატოლოგიაში – შემუშავებულია ლეიკემიების დიდი ნანილისა და ჰემატოსარკომების, როგორიცაა: ელენთის, ნუშისებრი ჯირკვლის, კუჭის, ბერკიტის პირველადი გენერალიზებული, დიფუზური B-მსხვილ-უჯრედოვანი ლიმფოსარკომა და სხვ. მკურნალობის და განკურნების პროგრამები (კერძოდ, რუსეთის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ჰემატოლოგიური სამეცნიერო ცენტრის თანამშრომლების ა. მ. კრემენცვის, ე. ა. ბორიახის, ე. ე. ზორნკვის, ა. უ. მაგომელოვას

ულ, თუმცა ჯერ-ჯერობით საკმარიდ მოკრძალებულ როლს. საქმე იმაშია, რომ სიმსივნური (მუტანტური) უჯრედების ქცევა მთლიან ორგანიზმში და კულტურალურ გარემოში პრინციპულად განსხვავებულია. ამასთანავე, თვითონ სსვადასხვა თრგანოში არსებული სისხლის უჯრედები (ერითროციტების გარდა), მორფოლოგიურად ერთნაირი არ არის, თუმცა დასახელება შეიძლება ერთნაირი ჰეკნდეთ. უფრო მეტიც, ანტისმსივნური მკურნალობისადმი მგრძნობელობა გარეგნულად იდენტური სიმსივნური უჯრედისგვით.

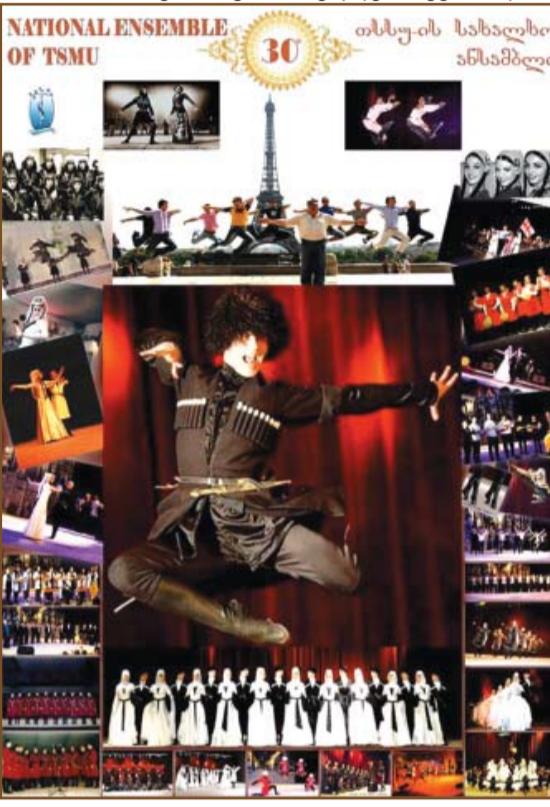
ეს ფენომენი დაედო საფუძვლად აფორიზმს – „ლიმფოსარკომების დროს პროგნოზი განისაზღვრება პირველადი დაზიანების ლოკალიზაციით“. როგორიცნება ეს გამოხატული სისხლმბადი უჯრედების კულტურაში, გვიჩვენებს თ. ი. შველიძისა და მისი კოლეგების შემდგომი გამოკვლევები. ეჭვგარეშეა, რომ „ჰემატოლოგიის ატლასი“, თ. ი. შველიძის რედაქციით, დიდი ინტერესით იქნება მიღებული არა მხოლოდ კლინიცისტების, არამედ სამეცნიერო მკლევარების მიერაც.

"*българският език и култура*"

„გვივილობის ელჩის საქართველოდან“

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი ათე-
ული წლებია ქვეყნის უმაღლ-
ლეს სასწავლებლებს შორის კულტურულ-შემოქმედებითი
აქტიურობით და წინსვლით
გამოიჩინევა. სხვადასხვა თა-
ობის მომავალ მედიკოსებში
მოიძებნებოდნენ შესაშური ნი-
ჭით და ტალანტით გამოიჩინ-
ლი ახალგაზრდები, რომელთა
შორის – ბათუ კრაჭუელშვილმა,
თენგიზ მუშკუდიანმა, ლატავ-
რა ფრჩიანმა, ლადო კახაძემ,
ბესიკ კილასონიამ და სხვებ-
მა, თავის დროზე არაერთხელ
გაუთქვეს სახელი მშობლიურ
უმაღლეს სასწავლებელს და
ქართულ კულტურას... ა

...ძემლებ ნლები კი, კერძოდ, 1984 წლის ოქტომბერში, მაშინდელი თბილისის სახელმწიფო სამეცნიერო ინსტიტუტის სტუდენტებმა: ბარი მაჭავარიანძა, გოგიათა დათუ-კიშვილმა, დავით ქევხიშვილმა, გელა მგელაძემ, ერთ-ერთ საქალაქო ღონისძიებაზე მათ მიერ წარმატებით წარდგენილი ქორეოგრაფიული ნომრის შემდეგ; გადახყვიტეს ანსამბლის ჩამოყალიბება და მიუხედავად არაერთი მიზეზზისა, მაინც შეძლეს მიზნის განხორციელება და ანსამბლიც ნელნელა იდგამდა ფეხს. სულ მალე მათ ინსტიტუტში ხალხური

იტალიასა და საფრანგეთში, ინგლისში, ბელგიაში, გერმანიაში, შვეიცარიაში, ჩეხეთში, საბერძნეთში, ესპანეთში, პორტუგალიაში, რასაც მოჰყვა დამსახურებული – მთავარი პრიზები, ოქროს მედლები, ევ-

ცენტრში, იქმნება მომღერალ ვაჟთა გუნდი – „ფესვეპი“, დავით უზნაძის ხელმძღვანელობით. რამდენიმე წლის შემდეგ კი ანსამბლის 7 წევრი ქმნის ანსამბლს „შვიდეკაცა“, რომლის წარმატებების შესახებ

ხორგუაშვილი, თემურ სინჯი-
კაშვილი. ასევე, მოცეკვაზები
— გელა მგელაძე, ბადრი მაჭა-
ვარიანი, ლავით ქევხიშვილი,
ია ავალიანი, ზიზი გოგოლაძე,
ლელა ხადიაშვილი, სოფო ტა-
ტიშვილი, კობა მაისურაძე, სა-

ლომებ ნიკურაძე, სოფო ნიკუ-
რაძე, თამუნა მალლაკელიძე,
თამუნა სხვიტარიძე, ნინი ჩახ-
ნაშვილი, ოქა მაჩაბელი, თამუ-
ნა კეშელავა, დეა ებრალიძე,
ხატია კორკელა, სოსო ლა-
ჩაშვილი, გიორგი ბოჭორიშ-
ვილი, ბესი მეტონიძე, თამუნა
სალაძე და სხვები, გოგონაათა
სტუდენტური ხალხური საკ-
რავთა და მომლერალთა ან-
სამბლი - „დეკა“, დავით რატი-
ანი, ხომიძეთა ნილობათ:

სიმღერისა და საკურავების მოყვარულ სტუდენტებს მოუყარეს თავი. ბატონშვარი ბალრიმ ანსამბლში მოიწვია ცნობილი ოლტებარი იუზა კუბლაშვილი, ასევე, შერმადინ დარჩიაშვილი. 1986 წელს, ანსამბლს, დედაქალაქში ჩატარებულ „სტუდენტურ ფესტივალზე“ საუკეთესო ქორეოგრაფიული დადგმისთვის, „ილიკო სუხიშვილის სახელში“ პრიზი ეათავაზა.

ასე გაჩნდა ანსამბლის ცხოვრებაში პარველი უცხოური გასტროლი, ტელე-რადიო ინტერვიუები, უცხოური პრესა და შეიკრა ანსამბლის შემოქმედებითი ბირთვი: ბადრი მაჭავარიანი, გელა მგელაძე, დავით ქექებაშვილი... სტუდენტები: მაშუა გორგაძე, თემურ უზნაძე, კახა მოსიძე, კოტე კვანტრიშვილი, იორგი ჭყაიძე, ია ავალიანი, პირიმზე გოგოლაძე, ნანა ქავთარაძე, ზურაბ ლეგვაშელი, ლელა ხადიშვილი, ლიკა ბერიშვილი, დავით კუპრაშვილი, პატა ქექებაშვილი, ავთანდილ კვინიკაძე, გიო ჯალალშვილი, შალვა წილიძე, თიკა ხეცურიანი, კახა მეტრეველი, კახა ლლონტი და მრავალი სხვა მნიშვნელოვან სიტყვას ამბობდნენ წლების განმავლობა-სანა თსსუ-ში ევროპული და მსოფლიო დონის საშედიცინო-აკადემიური განათლების დასაწერებად. და, მიუხედავად რთული პროცესებისა, ანსამბლი მაინც დაუბრკოლებლად აგრძელებს შემოქმედებით ცხოვრებას – უნივერსიტეტის რეეტორატი და ასმარება და თანადგომა გაუწია ახალგაზრდა შემოქმედებს. 1992 წელს, ბატონშვა ბადრიმ, ანსამბლის მთავარ ქორეოგრაფიად მოიწვია სუბისტვილების ანსამბლის ლეგენდარული თაობის საუკეთესო წარმომადგენელი, ბატონი თენციზ ჯავახიშვილი, ხოლო მომღერალთა გუნდის ოლტბარად – საზოგადოებისთვის ჯერ კიდევ უცნობი, ახალგაზრდა, ნიჭიერი შემოქმედი – ბატონი

შე ანსამბლის შემოქმედებით წინსკოლაში. ახალგაზრდა შემოქმედებს გვერდით ედგნენ საქართველოს სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლის, დღეს კი ყველასთვის დაით უზნაებ.

...მიდიოდა წლები, წარმატებას წარმატება ცვლიდა, ქვეყანას - ქვეყანა. ქართველ შემოქმედთა წარმატებებს ახალი აღიარებანი ემატებოდა

A collage of three photographs. The top-left photo shows a man in a shiny, sequined suit performing on stage, gesturing with his hands. The top-right photo shows a group of four men in dark suits standing together, possibly judges or hosts. The bottom photo shows a person's hands playing a stringed instrument, likely a violin or cello.

„ძღვიდობის ელჩები
საქართველოდან“ – ასე
უწოდებენ სამედიცი-
ნო უნივერსიტეტის ან-
სამდლს, მიწვენელოვნად
რომ გაუთქვეს სახელი
როგორც ჩვენს ქვეყანას,
ასევე, მშობლიურ უმაღ-
ლეს სასწავლებელს. ამის
დასტურად იმ დღეს ერ-
თმანეთს ცვლიდა გო-
ლოცვის ვიდეო-კადრები
უცხოელი კოლეგებისა
თუ მეგობრებისგან.

ქართველობა ქორეოგრაფიულია
ქა და ქორეოგრაფ მოღვაწეების
შემოქმედებითი კავშირის
ხელმძღვანელობაში - ოლეგ
ალავიძის, თენციზ უთმელი-
ძის, იური ტორაძის, გელოდი
ფოცხიშვილის შემადგენლო-
ბით, მიულოცეს რა თავაიანთ
საამაყო კოლეგას 30-წლიანი
ნარმატებული შემოქმედები-
თი მოღვაწეობა, ალნიშვილს,
რომ თსსუ-ის სიმღერისა და
ცეკვის ანსამბლის ხელმძღ-
ვანელი, ბატონი ბადრი მაჭა-
ვარიანი, ქვეყნის კულტურულ
წინაშე დიდი წელილის-
თვის წარდგენილია განსა-
კუთრებული ჯილდოს - „სა-
ქართველოს ქორეოგრაფიის
ამაგდარის ორდენის“ მოსა-
პოველად, ხოლო ანსამბლი
საქართველოს ქორეოგრაფიის
მოღვაწეთა კავშირის საპატიო
წილი აახორ

ზურაბ გურულის და უჩა ნები-
ერიძის დიდი წვლილი უცხო-
ეთის ქეყნებში წარმატებულ
სვლასა და აღარებაში.

2000 წელს, სამედიცინო
უნივერსიტეტის კულტურის

მოახდევეს
დარეპი კომლაპეტ,
ესენი ფერადებ

